

РЕШЕНИЕ

№ 2

гр. Благоевград, 04.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, II НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на осми декември през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Владимир Ат. Пензов

при участието на секретаря Пенка Ив. Чалъкова
като разгледа докладваното от Владимир Ат. Пензов Административно
наказателно дело № 20221210201076 по описа за 2022 година

Производството е с правно основание чл.58д и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на А. Б., гражданин на Република Румъния,
родена на, с ЛНЧ *****, с адрес: ..., подадена чрез адв.А. В. против
Наказателно постановление № 22-1116-001137 от 01.06.2022г. на Началник
група в ОДМВР – Благоевград, Сектор „Пътна полиция“ - Благоевград, с
което на жалбоподателя за административно нарушение по чл.35 ал.1 от
ЗДвП, на основание чл.180 ал.1 т.1 предл.3 от ЗДвП ѝ е наложено
административно наказание „Глоба” в размер на 100.00 лева и за
административно нарушение по чл.123 ал.1 т.1 от ЗДвП, на основание чл.175
ал.1 т.5 от ЗДвП ѝ е наложено административно наказание „Глоба” в размер
на 100.00 лева и „Лишаване от право да управлява МПС” за срок от шест
месеца.

С жалбата се иска отмяна на наложеното наказателно постановление,
като жалбоподателят твърди, че процесното административно нарушение не е
доказано по безспорен и несъмнен начин, тъй като липсват доказателства,
обуславящи авторството на деянието, респ. че жалбоподателя е бил виновния

водач в случая. Развиват се съображения за допуснати процесуални нарушения при издаване на АУАН и НП, изразяващи се в нарушения на чл.42 т.4 и чл.57 ал.1 т.5 от. Иска се от съдът, да постанови съдебен акт, с който да отмени обжалваното наказателно постановление, като незаконосъобразно.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, представлява се от адвокат А. В., който сочи доказателства в подкрепа на тезата си, взема становище по същество на делото, като моли НП да се отмени като незаконосъобразно. Претендира присъждане и направените в хода на производството съдебни разноси за един адвокат.

Административнонаказващият орган и Районна прокуратура - Благоевград, редовно и своевременно призовани, не ангажират представители по делото и становище по жалбата.

Съдът, след като съобрази доводите на страните, събрания по делото доказателствен материал и закона, установи от фактическа страна следното:

На 20.05.2022г. длъжностни лица при ОДМВР – Благоевград, Сектор „Пътна полиция“ - Благоевград актосъставителят Г. А. Ш., в присъствието на свидетеля К. Х. И., съставил на жалбоподателя А. Б. АУАН серия ГА № 571029, за това, че на 20.05.2022г. в 08.05 часа, в Благоевград и по ул.“Г. Попов“ управлявала повереният ѝ лек автомобил с рег. №, и на кръстовище образувано от ул.“Климент Охридски“ при извършване на маневра на завой на дясно навлиза в лентата за насрещно движение, и се блъска странично в насрещно движещия се лек автомобил Мерцедес с рег. №, като реализира ПТП с материални щети, след което не остава на място да установи последиците от произшествието и напуска мястото. АУАН е съставен на адреса на жалбоподателя Б. след установяване на същата и в нейно присъствие, която го подписала и отразил в акта, че „има възражения“. В законоустановения срок по акта постъпили писмени възражения, с които се сочело, че водача на другият автомобил – г-н ... при разминаване в завоя и извършващ завой на лява бил излязъл малко извън неговата лента за движение, като автомобила му се закачил леко с автомобила, управляван от жалбоподателя, който извършвал завой на дясно, вследствие на което двамата водачи спрели автомобилите и след като се убедили, че нямат поражения по същите и претенции един към друг си тръгнали. Жалбоподателя Б. сочи също, че разбрала от г-н ..., че няма проблем и няма претенции и за това си тръгнала

от местопроизшествието, поради което неправилно ѝ е съставен АУАН, че е напуснала мястото на ПТП. Въз основа на акта за установяване на административно нарушение, на 01.06.2022 година, Началника група в ОДМВР – Благоевград, Сектор „Пътна полиция“ - Благоевград, като надлежно упълномощен представител на административнонаказващия орган, упълномощен с МЗ № 8121з-1632 от 02.12.2021г., издал атакуваното Наказателно постановление № 22-1116-001137 от 01.06.2022г., с което на жалбоподателя Б. за административно нарушение по чл.35 ал.1 от ЗДвП – не завива на дясно от лентата предназначена за завиване на дясно и реализира ПТП, на основание чл.180 ал.1 т.1 предл.3 от ЗДвП наложил административно наказание „Глоба“ в размер на 100.00 лева и за административно нарушение по чл.123 ал.1 т.1 от ЗДвП – не спира и не установява последиците от ПТП, на основание чл.175 ал.1 т.5 от ЗДвП наложил административно наказание „Глоба“ в размер на 100.00 лева и „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от шест месеца. НП е връчено на А. Б., чрез нейния пълномощник – адв.А. В. на 11.07.2022г., със задължение да ѝ го предаде, като в законоустановеният срок, на 12.07.2022г. при административнонаказващия орган е постъпила и разглежданата в настоящото производство жалба УРИ 1116-00-12149 от 12.07.2022г.

Посочените в акта за нарушение фактически констатации се потвърждават с показанията на разпитаните по делото свидетели Г. А. Ш. и К. Х. И., които поддържат констатации отразени в акта. Сочат, че актът е съставен във връзка с настъпило ПТП на кръстовище на у.“Г. Попов“ и ул.“Климент Охридски“, като отивайки на място по сигнал установили, че жалбоподателят Б. е напуснала ПТП, като по номера на автомобила била издирена по късно, същият ден. На място стоял другият участник в ПТП-то, но той също бил изместил автомобила в страни от кръстовището, за да не пречи на движението. Сочат, че съставили акта след като открили жалбоподателката на адреса ѝ, която не отричала за случая и по данни на двамата водачи съставили акта, а след което и протокол за ПТП. Свидетелите установяват, че не са очевидци на нарушението, фактическите обстоятелства установили по данни на двамата водачи, като нарушението е станало между 07.30 – 08.00 часа, а акта е съставен същия ден към 09.30 часа. Сочат също, че поради това, че автомобила управляван от свидетеля ... си е ударил дясната джанта в бордюра приели, че жалбоподателя Б. е виновния водач.

Разпитан в качеството на свидетел е и Д., водач на вторият автомобил участвал в ПТП, който твърди, че А. Б. при разминаването си в кръстовището, навлязла в насрещното платно, като за да избегне удара свидетелят завил на дясно и ударил гумите в бордюра в дясно. Сочи, че автомобила му е бил ударен от автомобила на жалбоподателя в предна, задна лява врата и заден калник, като била остъргана страната на автомобила. Сочи също, че жалбоподателя Б. след удара е спряла, слезла от автомобила си задно с още едно момче и всички започнали да оглеждат автомобилите. Свидетеля преместил автомобила си и извадил протоколи за да попълнят, но жалбоподателя Б. си тръгнала с автомобила, поради което и той се обадил на тел.112 и съобщил за настъпилото ПТП.

В хода на съдебното следствие е разпитан и свидетеля М. И. Й., който с показанията си установява, че е единствен очевидец на случая. Въпросния ден сутринта се прибирали от работа с автомобила на жалбоподателя Б., като в кв.“Грамада“ при десен завой се срещнали с друг автомобил и двата автомобила леко се одраскали при разминаването си. Дватамата водачи слезли от автомобилите си, поговорили си нещо, но тъй като станало голямо задръстване преместили автомобилите. Когато Б. се качила в автомобила си и потеглили отново, казала на свидетеля, че са се разбрали, че всичко е точно. Свидетеля сочи, че тогава на място не е идвала полиция, както и никой от водачите не се е обаждал на полицията.

По делото е представена Докладна записка, рег. № 1116р-4352 от 21.06.2022г. на ОДМВР – Благоевград, Сектор „Пътна полиция“ – Благоевград, относно постъпилото писмено възражение срещу АУАН серия ГА № 571029 от 20.05.2022г., от която е видно, че по същото е направена проверка по документи, прието е че въпросното ПТП от 20.05.2022г. в действително е настъпило, а г-жа Б. е напуснала местопроизшествието, предвид на което е съставен и АУАН. Предложено е от проверяващия, на жалбоподателя Б. да бъде издадено наказателно постановление, за констатираните в АУАН нарушения, като възражението ѝ бъде прието за неоснователно.

По делото е представено и писмено обяснение от М. И. Й., с което същият потвърждава, че на 20.05.2022г. около 08.00 часа е пътувал в автомобила, управляван от жалбоподателя Б., като в кв.Грамада на

Благоевград, при десен завой в който последната била с предимство се получило ПТП защото водача на другия автомобил навлязъл в тяхната лента за движение и автомобилите леко се закачили. Двата автомобила веднага спрели, като двамата излезли от автомобилите на Б., както и водача на другият автомобил също излязъл, за да видят какви са щетите. Двата водачи се разбрали, че нямат щети по автомобилите, след което се качили в тях и си тръгнали.

От приложената справка за нарушител/водач е видно, че жалбоподателят А. Б., гражданин на Република Румъния, родена на, с ЛНЧ ***** е правоспособен водач на МПС с категории В, М, както и същата не е наказвана за нарушения по ЗДвП. Видно от същата справка е, че Наказателно постановление № 22-1116-001137 от 01.06.2022г. , издадено от Началник група в ОДМВР – Благоевград, Сектор „Пътна полиция“ – Благоевград не е влязло в сила, поради обжалването му пред съда.

Приложената Заповед рег. № 8121з-1632/02.12.2021 г. на МВР, удостоверява материалната компетентност на съставителя на акта за установяване на административно нарушение и на издателя на обжалваното наказателното постановление.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на показанията на разпитаните по делото свидетели, и от приложените към административнонаказателната преписка и приети по делото писмени доказателства, които са безпротиворечиви, относно подлежащите на доказване факти и установяват по несъмнен начин възприетата фактическа обстановка.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е депозирана от надлежно лице в установения от закона 7-дневен срок от връчване на НП, поради което е допустима, разгледана по същество е основателна, по следните съображения:

В случая НП е издадено от компетентен орган, но при съставяне на АУАН, респ. НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. В преценката си дали да издаде НП, административнонаказващият орган се основава на фактическите констатации на АУАН, които при условията на чл.189 ал.2 от ЗДвП и в рамките на производството по налагане

на административно наказание се считат, за верни до доказване на противното. От друга страна в тежест на административнонаказващият орган е докаже с всички допустими доказателства и доказателствени средства разглежданото административно обвинение по безспорен и категоричен начин. В този смисъл съдът е длъжен, разглеждайки делото по същество, чрез допустимите от закона доказателства да установи, дали е извършено административно нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. В хода на съдебното следствие е оспорена формалната доказателствена сила на редовно издадения АУАН, относно начина на установените в него факти, както и по отношение начинът и мястото на неговото съставяне. От събраните по делото доказателства се установи, че АУАН е съставен в нарушение на чл. 40, ал.1 от ЗАНН, а именно в присъствие на нарушителя и свидетелите, които не са присъствали при извършване на нарушението, тъй като от разпита на свидетелите по делото стана ясно, че нарушението е установено единствено по данни на пострадалото лице – свидетеля ..., който обаче не присъства като свидетел по акта. Актът е съставен в нарушение на чл.40, ал.1-4 от същия законов текст, в които се предвижда в присъстването, на кои лица се съставя акта. Освен нарушителят и/или негов представител, следва да присъства към момента на съставяне на акта и свидетелите присъствали при извършване или установяване на нарушението, което е първата хипотеза и тя предвижда присъствие на свидетел или свидетели – очевидци, било на извършване на административното нарушение, било на констатирането му от актосъставителя, без да се изисква никакъв специален брой на тези свидетели. В чл.40 ал.3 от ЗАНН е предвидено, когато отсъстват такива свидетели или съществува невъзможност акта да се състави с тяхно участие, той да се изготви присъствието на други двама свидетели, като това изрично следва да се отбележи в документа. Именно тези две хипотези на чл.40 от ЗАНН са нарушени, в случая от актосъставителя. Видно от данните по делото нарушението е осъществено в присъствието на очевидец – свидетеля М. Й., който безспорно е свидетел на констатиране на нарушението, като в настоящия случай достатъчно е било при съставяне на АУАН да присъства и да бъде вписан в последния, като свидетел, за да бъде спазено изискването на чл.40, ал.1 от ЗАНН. Вместо това обаче, актосъставителят е решил да състави акта в присъствието на друго лице, за което е ясно, че не е било на място при констатиране на нарушението, респ. че същото не е свидетел по констатиране

или установяване на нарушението. Дори да е имало причина, която е възпрепятствала актосъставителят да състави акта в присъствие на свидетелите на установяване на нарушението, то в този случай той е следвало да спази разпоредбата на чл.40 ал.3 от ЗАНН. При това положение в конкретния казус е налице издадено наказателно постановление, въз основа на съставен акт за нарушение от лице, което не е присъствало при констатирането на твърдяното нарушение или на други двама свидетели. Допуснатото нарушение на правилата за съставяне на АУАН освен, че е процесуално недопустимо, е довело и до ограничаване на правото на защита на санкционираното лице. За жалбоподателя, като санкционирано лице не съществува възможност да се защити като се позове на показанията на свидетел, присъствал при констатирането на нарушението, в извършването, на което е обвинен.

По отношение нарушението по чл.35 ал.1 от ЗДвП.

При така установената фактическа обстановка, районният съд намира, че не се установи по безспорен и категоричен начин, че именно жалбоподателят Б. е осъществила от обективна страна административното нарушение по чл.35 ал.1 от ЗДвП, като на посочената дата и място, като водач на пътно превозно средство е осъществила завой надясно, при обозначени ленти за движение в съответната посока и не от лентата, предназначена за завиване надясно. В обжалваното наказателно постановление е вменено на жалбоподателя Б., че при извършване на маневра завой надясно е навлязла в лентата за насрещно движение, вследствие на което се блъска странично в насрещно движещ се лек автомобил. Установи се по делото, че в действителност на посочената дата и място е осъществено ПТП, при което единият участник е именно жалбоподателката, но липсват доказателства същата при управление на автомобила си и извършване на посочената маневра да е осъществила навлизане в насрещната лента за движение. Единственото твърдение в тази насока е на пострадалият свидетел Димитър ..., но същото не се подкрепя от останалите събрани по делото доказателства, поради което съдът не го кредитира. Дори напротив, свидетелят М. Й., единствен очевидец на ПТП с обясненията си дадени пред полицейския орган и впоследствие с показанията си, дадени пряко и непосредствено пред съда установява обратното, т.е. че не е имало навлизане от страна на автомобила управляван от Б. в насрещната лента за движение, че не са настъпили

значими имуществени вреди, както и това, че двамата водачи са разговаряли и са се разбрали непосредствено след ПТП. Свидетелите Ш. и И., съответно актосъставител и свидетел по акта, също не са очевидци на ПТП и не могат да възпроизведат точната фактическа обстановка и причините за настъпване на инцидента, като сочат, че приели фактите по случая въз основа на обясненията на пострадалия ... и след като възприели, че по дясна автомобилна гума на автомобила на последния имало следи от остъргвания в тротоар, без да изследват въпроса кога и от кой именно тротоар са причинени тези вреди и каква е тяхната причинно-следствена връзка със самото ПТП. Ето защо, като не е съобразил горното административнонаказващият орган неправилно е вменил на жалбоподателя Б. нарушение на разпоредбата на чл.35 ал.1 от ЗДвП (посочено в АУАН като нарушение по чл.35 ал.1 **предл.2** от ЗДвП, отново водещо до неяснота на обвинението), каквото обаче не се доказва от обективна страна от събраният по делото доказателствен материал. По изложените съображения, съдът приема разглежданото нарушение за недоказано, което като правна последица обуславя отмяна на обжалваното наказателно постановление в частта, касателно административното нарушение по чл.35 ал.1 от ЗДвП, като незаконосъобразно и то на самостоятелно отменително основание, различно от възприетите по-горе допуснати съществени процесуални нарушения.

По отношение на нарушението по чл.123 ал.1 т.1 от ЗДвП.

При така установената фактическа обстановка, районният съд намира, че жалбоподателят Б. не е осъществила от обективна и субективна страна и административното нарушение по чл.123 ал.1 т.1 от ЗДвП, като на посочената дата и място, като водач на пътно превозно средство, който е участник в пътно транспортно произшествие, не спира и не установява последиците от ПТП, като не оставя на място да установи последиците от произшествието и напуска мястото. Установи се по безспорен и категоричен начин от доказателствата по делото, че жалбоподателя Б. с поведението си като водач на МПС е участник в ПТП на посочените в обжалвания санкционен акт място, дата и час. Съгласно разпоредбата на чл.123 ал.1 т.1 от ЗДвП, водачът на МПС, който е участник в ПТП е длъжен без да създава опасност за движението по пътя, да спре, за да установи какви са последиците от произшествието. В случая от събраните гласни доказателства по делото се

установява по безспорен и категоричен начин, че непосредствено след настъпване на процесното ПТП жалбоподателя Б. и пострадалият свидетел Димитър ... са спрели автомобилите си, огледали са ги на мястото на произшествието, разговаряли са как да приключат случая, респ. да попълнят двустранен протокол без да викат контролните органи. Тези обстоятелства са категорично установени, както с оглед твърденията на двамата участници в ПТП, които са еднопосочни относно тези факти, потвърдени и от преките доказателства - показанията на свидетеля очевидец М. Й.а, като и от косвени такива – показанията на свидетелите Ш. и И., съответно актосъставител и свидетел по акта в случая. Липсват в случая каквито и да е доказателства установяващи реализирането на състава на административното нарушение по чл.123 ал.1 т.1 от ЗДвП, което налага извода, че А. Б. необосновано и незаконосъобразно е санкционирана за това нарушение, което като правна последица отново води до отмяна на обжалваното НП и в тази му част.

Горните изводи на съда обуславят липсата и на осъществени от жалбоподателят А. Б. административни нарушения от обективна и субективна страна, по смисъла на чл.6 и чл.7 от ЗАНН, което като прана последица обуславя отмяна на обжалваното наказателно постановление като незаконосъобразно и на това самостоятелно отменително основание.

Предвид гореизложеното и на основание чл.63д ал.1 от ЗАНН (изм. ДВ бр.94 от 2019 г., в сила от 29.11.2019 г.) след, като установи незаконосъобразността на обжалваното наказателно постановление, съдът намери искането на защитата за присъждане на разноски по реда на АПК за основателно и доказано по размер, поради което същото следва да бъде уважено. Така реализираните разноски от страна на жалбоподателя А. Б., гражданин на Република Румъния, родена на, с ЛНЧ *****, с адрес:, в качеството ѝ на жалбоподател в размер на 500 (петстотин) лева, съгласно приложения договор за правна защита и съдействие от 12.07.2022 г. са заплатени в брой на адвокат А. В., което е удостоверено със самия договор сер. АВ № 0000184656. Същите са в размера съответен по чл.18 ал.2 от Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения към Закона за адвокатурата, касаят две отделни нарушения и са заявени и се претендират от защитника в съдебно заседание, поради което и съдът прие претенцията за основателна до размера на посочената сума. В случая възражението на административно-наказващият орган – ОДМВР –

Благоевград за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар с оглед претендираният от защитата размер се явява неоснователно, поради което и съдът го отхвърли.

Мотивиран от горното и на основание чл.63 ал.2, т.1 във връзка с чл.58д т.1 от ЗАНН, Благоевградският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО** Наказателно постановление № 22-1116-001137 от 01.06.2022г. на Началник група в ОДМВР – Благоевград, Сектор „Пътна полиция“ - Благоевград, с което на А. Б., гражданин на Република Румъния, родена на, с ЛНЧ *****, с адрес: ..., за административно нарушение по чл.35 ал.1 от ЗДвП, на основание чл.180 ал.1 т.1 предл.3 от ЗДвП е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 100.00 /сто/ лева и за административно нарушение по чл.123 ал.1 т.1 от ЗДвП, на основание чл.175 ал.1 т.5 от ЗДвП е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 100.00 /сто/ лева и „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от шест месеца.

ОСЪЖДА административно-наказващият орган ОДМВР – Благоевград да заплати на А. Б., гражданин на Република Румъния, родена на, с ЛНЧ *****, с адрес: ... сумата 500 (петстотин) лева, представляващи направени разноски в хода на съдебното производство за един адвокат.

Решението може да се обжалва пред Административен съд Благоевград в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____